

Kronika vodáckého zájezdu TOM Solidus

1985

Jirka Dlouhý

Kronika tohoto zájezdu nebyla doposud nikdy napsána. Když jsem začal vést vodácké tábory, nebylo to zvykem. A to je vlastně škoda. A tak jsem se rozhodl ji dodatečně napsat sám.

Jirka Dlouhý

Praha, prosinec 2013

Co se dělo před vlastním zájezdem.

Vedoucím zájezdu měl být, jako mnoho let před tím, Igor Kubelík, já jsem byl „mladej“, který pracoval ve Fyzikálu něco víc, než rok, pravda je, že jsem v té době uměl docela dobře jezdit na divoké vodě a také jsem měl i jisté zkušenosti s vedením vodáckých táborů z pankráckého Sokola.

Toto už ale měl zřejmě Igor Kubelík (se kterým jsem ve Fyzikálu pracoval ve stejném oddělení) více než rok „prokouknuté“ a na jaře mě dost tlačil k tomu, abych se hodně zapojil do přípravy vlastního tábora – psal jsem dopisy na hygienické stanice k povolení stanování v plánovaných kempech (jak požadovaly tehdejší předpisy), zajišťoval jsem povolení na splutí Dunajce – ta tehdy musela být hned 3 – od pohraničnicků, od Správy Národního parku Pieniny a od obce Lesnice na vjezd autobusu na naložení lodí na konci plavby. Vybavení nějak bylo, jídlo zajišťovala Marta Šimečková. Dopravu tehdy zajišťoval Fyzikální ústav vlastním autobusem a ústavním řidičem, to bylo jednoduché.

Začátkem května jel Igor Kubelík na 14 dnů za svým bratrem – emigrantem – do Západního Německa. Po mnoho letech dostal povolení ho navštívit. Jel tam sám, bez rodiny. Než odjížděl, tak mi asi dvakrát či třikrát řekl – „hele kdyby se něco dělo, tak všechny papíry k táboru jsou tadydle v té zásuvce“.

No a 14 dní uplynulo a Igor nikde a mně začalo být jasné, která bije – po pár dnech po něm začali intenzivněji pátrat i kolegové v práci, kteří si vůbec nepřipouštěli, že by se vrátit nemusel a zjistili, že Igorova žena s nejmladším synem odjeli „na dovolenou“ do Jugoslávie. Realita byla taková, že celá Kubelíkovcova rodina se sešla v Západním Německu, časem přesídlila do Kanady a do Čech se podívali až po sametové revoluci.

No a já jsem dostal do ruky převoznické bydlo, které mi v ní zůstalo již 30 let. Nutno říci, že jsem zároveň ale k bidlu dostal partu zkušených vedoucích, kteří mi vydatně pomáhali – Zdeňka Kalvu, Ivana Herynka, kteří měli na starosti vodáckou část a Martu Šimečkovou, která skvěle zvládala kuchyni v tehdy nelehkých podmínkách. To celé navíc nově doplňoval další kolega ze stejného oddělení Miloš Nesládek, který byl správně střelený a nadšený do všeho, takže se mu dařilo mládež strhnout k různým hrátkám apod.

Autobus, který nás tehdy vozil, byla Škoda RTO, část věcí se vozila na zahrádce, byla vždy velká zábava dávat všechny věci nahoru a dolů. Ten bus měl ale jednu na všech zájezdech oceňovanou věc – za zadní nápravou byla jedna řada sedadel proti směru jízdy, takže tam bylo přirozené společenské centrum osmi sedadel (navíc měl autobus ještě nouzová sedadla v uličce, takže těch sedadel tam bylo vlastně 10). Tam se vždy sedělo za jízdy s kytarou a hrálo a hrály karty a vůbec. Naopak vchod byl dále od předku autobusu a ve předu bylo speciální vyvýšená část s 5 místy pro vedoucí.

Vařilo se na přírodních kamnech, které se skládaly z železného plátu a komínových rour – vlastní kamna bylo nutno vykopat do země a topit naštípaným, často mokřým dřívím. Kuchaři pak byli tradičně celí černí a uzení.

Další popis celého zájezdu pochází především z velmi stručných zápisků v mém táborovém sešitě a také z občasných vzpomínek.

16. 8. 1985

Vyjíždíme po velkém balení v Cukrovarnické i na Slovance a dojíždíme na tábořiště Slněčné skaly u Rajeckých Teplíc.

17. 8.

Vedoucí dne: Jirka Dlouhý, služba Přemek Švarc, Franta Voborník

Po šachování s přidělováním materiálu jsme absolvovali začátečnický výcvik, spluli střední část Rajčianky, zkoušeli nějaké to horolezení.

18. 8.

Vedoucí dne: Zdeněk Kalva

Služba: Lucka Smrčková, Renata Urbanová

Program: přesun na Liptovskou Maru do kempu Liptovská Maša, ubytování v kempu, výcvik na klidné vodě, nácvik eskymování, nácvik potápění

19. 8.

Vedoucí dne: Ivan Herynek

Služba: Alice D., Dana Lásková

Program, výcvik na klidné vodě, eskymování, vodní hrátky

20. 8.

Vedoucí dne: Jana Dlouhá

Služba: Voborníkové

Program: Přesun na Borovou Sihotť

Tábořiště na Borové Sihoti bylo mnoho let to nejhezčí vodácké tábořiště na našich cestách po Slovensku – patřilo vždy k hotelu Borová Sihotť, tábořilo se ale přímo na břehu řeky, kde to vůbec nevypadalo, že jste v nějakém kempu, akorát občas o kousek dál tábořily další party vodáků. Sice to bylo daleko na záchod a pro vodu, ale jinak romantika. Po revoluci byl hotel zprivatizován a pár let byl

zcela zdevastovaný, potom ho někdo opravil, ale za táboření tam chce nekřesťanské peníze a tak už jsme tam v posledních 10 letech nezavítali.

21. 8.

Vedoucí dne: Miloš Nesládek

Služba: Ctirad Patočka, Jirka Štorek

Program: Výcvik na tekoucí vodě (soutok Váhu a Belé)

22. 8.

Vedoucí dne: Jirka Dlouhý

Služba: Vlasta Voborník, Tomáš Kratochvíl

Program: dopoledne: Splutí Váhu, odpoledne Splutí Belé

Belou jsme splouvali od mostu nad Pribilinou a mně s Janou se stala taková humorná příhoda (v té době už byla v sedmém měsíci těhotenství): po chvíli plavby, Belou, která neměla moc vody a často se rozlévá do více ramen, jsme si našli hezké rameno, kde se dobře jelo. Až podezřele dobře – po několika stech metrech plavby jsme viděli pod úrovní ramene fotbalové hřiště, posléze začaly být přes vodu nízké lávky a nakonec všechna voda šla do mlýna. A tak jsme byli nuceni vzít loď na ramena a jít zpět k hlavní části řeky. Při návratu k dalším jsme šli po cestě, která brodila další ramena – v jednom byla velká bílá lavice, na kterém sedělo několik – tehdy ještě – cikánů, kteří se nás s velkým údivem ptali „A ako vy ste sa tuná s to loďkou ocitli?“.

23. 8.

Vedoucí dne: Zdeněk Kalva

Služba: Silva Čepeláková, Markéta Gregorová

Program: přespolní běh – cross, odpoledne splutí Čierného Váhu

Krasavicí tábora byla Dana Lásková, o kterou někteří hoši silně soupeřili. A tak, tuším, že to bylo právě před krossem, který probíhal tento den, prosil Jirka Štorek naši kuchařku: „Marto, prosím tě, pohlídej mi tu Danu, dokud se nevrátím, ať si s ní zatím nic nezačínají.“

24. 8.

Vedoucí dne: Zdeněk Kalva

Služba: Pavel Hanák, David Nekvasil

Program: Splutí Čierného Váhu

25. 8.

Vedoucí dne: Jana Dlouhá

Služba: Honza Šťastný, Franta Voborník

Program: Výstup na Roháče, přesun do Červeného Kláštoru

26. 8.

Vedoucí dne: Miloš Nesládek

Služba: Jirka Šimeček, René Teissing

Program: Splutí Dunajce

27. 8.

Vedoucí dne: Jirka Dlouhý

Služba: Jirka Hanák, Ondra Šubert

Program: splutí Dunajce, přesun do Slovenského Raje

28. 8.

Vedoucí dne: Zdeněk Kalva

Služba: Lucka Smrčková, Renata Urbanová

Program: pěší výlety po Slovenském Raji

29. 8.

Vedoucí dne: Ivan Herynek

Služba: Záborcové

Program: Splutí Prielomu Hornádu, přesun k Hornádu do kempu Pohorelská Maša – v kempu jsem se rozhodl provést debordelizaci autobusu a nařídil vyházet vše z autobusu, výsledkem toho byla pyramida více než metr vysoká, kterou si lidé jen neochotně rozebírali.

30. 8.

Vedoucí dne: Jana Dlouhá

Služba: Markéta Gregorová, Silva Čepeláková

Program: Splutí Hronu

Při splutí Hronu došlo k mimořádné události – jeden z nejslušnějších účastníků – Tomáš Kratochvíl ulovil během plavby husu. Původní impuls jsem dal, bohužel, já, když jsem na začátku plavby po dosti nudné řece Hronu, kde lodě často místní husy předjížděly, řekl, že za husu budou zvláštní body. Husu ulovili tak, že ji drželi hlavu pod vodou a když už se přestala hýbat, tak ji řezali hlavu kamenem, protože neměli nůž. Navíc to zpozorovali nějaké místní obyvatelky a lály nám ze břehu a nějakou dobu nás pronásledovaly, naštěstí neúspěšně.

Po vlastní plavbě jsme se přesunuli busem i s husou do kempu ve Starém Hrozenkově, kde se účastníci rozhodli husu upéct ve žhavém popelu táboráku. Bohužel to trvalo tak dlouho, že všichni usnuli a husu spálili. Ráno z ní bylo jen trocha masa.

31. 8.

Vedoucí dne: Miloš Nesládek

Služba: Honza Šťastný, Silva Čepeláková

Přesun do Prahy, loučení.

Ještě tu mám v sešitě několik poznámek pro příště:

- dříve obstarávat povolení na Dunajec
- dříve obstarávat PB – vezly s prázdné bomby (toto je poněkud v rozporu s mým dřívějším tvrzením, že jsme vařili jen na ohni, tak nevím)
- zajistit lepší zasazení sekyr
- pojištění!
- nepsat do B. Sihotě k zajištění táboření (to fakt nevím, co jsem tím chtěl říct, ale v sešitě je jasně napsáno nEpsat)
- zvýšit pestrost snídaní – vajíčka, salám
- více ovoce – když bude

A ještě mám tabulku cen kempů – vše v Kčs

Tábořiště	Dosp.	Do 15 let	stan	autobus	vlek
Rajecké Teplice	3	1,50	4	10	5
Lipt. Maša	6	3	8	20	8
Borová Sihotě	4	0	6	20	5
Červený Kláštor	6	3	8	20	5
Podliesok	4	2	8	20	5
Pohorelská Maša	3	3	4	10	2
Starý Hrozenkov	4	2	8	20	5

Celý zájezd tehdy stál účastníky 400 Kč

Pravděpodobný seznam účastníků:

Vedoucí:

1. Jirka Dlouhý
2. Jana Dlouhá
3. Ivan Herynek
4. Zdeněk Kalva
5. Miloš Nesládek
6. Marta Šimečková

Účastníci:

1. Silva Čepeláková
2. Alice D.??
3. Markéta Gregorová
4. Jirka Hanák
5. Pavel Hanák
6. Tomáš Kratochvíl
7. Dana Lásková
8. David Nekvasil
9. Ctirad Patočka
10. Lucka Smrčková
11. Jirka Šimeček
12. Honza Šťastný
13. Jirka Štorek
14. Ondra Šubrt
15. Přemek Švarc
16. René Teissing
17. Renata Urbanová
18. Franta Voborník
19. Vlasta Voborník
20. Záborec 1
21. Záborec 2

Je to zvláštní – mám ve vzpomínkách, že bus byl hodně plný